

Kockázatokról és mellékhatásokról

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXI. évfolyam, 37. szám, 2017. szeptember 15.

Tóth Kinga: Holdvilágképűek. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2017, 128 oldal, 2499 Ft

A gyerekkornak, múltnak, ez esetben a betegségeknek, testi traumáknak a feldolgozása akkor lehetséges, ha végül sikerül azokat - valamilyen módon - az életben, létezésben elhelyezni, belerendezni, ha sikerül jelentést és szerepet találni nekik. Úgy gondolom, hogy a *Holdvilágképűek* jól és jó arányérzékkel egyensúlyoz a személyes, egyéni sors és az ezekből a tapasztalatokból kimunkált lét- és életszemlélet, az elvonatkoztatott, szimbolikusabb jelentésteremtés között. S bár az ismétlődő esetek, élethelyzetek, az egymást felül- és újraíró szövegek a test mint metafora egyértelmű azonosíthatósága ellenében dolgoznak, Tóth Kinga kötetét mégis lehet átvittebb, szimbolikus jelentések mentén olvasni, épp az elbeszélő tágas asszociációi, magyarázat nélküli társításai, a szövegbeli rések engedik ezt meg, és mintha ezt a lehetőséget támogatnák a (határozott) névelők nélküli, egyszavas, sokjelentésű, enigmatikus, olykor sorszámokkal ellátott címek is.